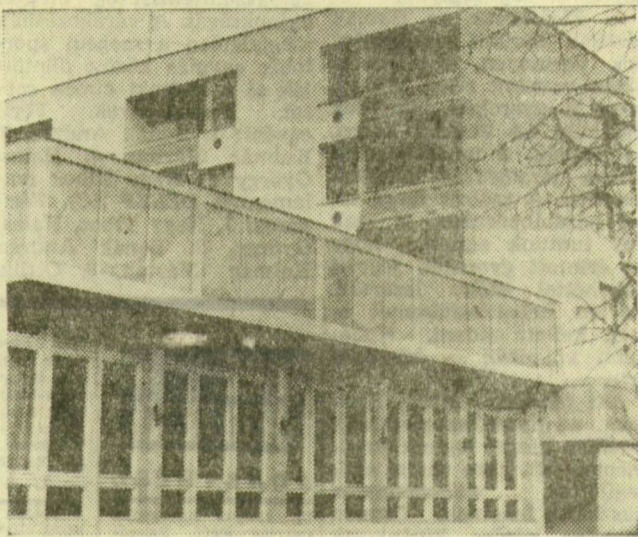

Felavatták a rókusai pártházat

Bensőséges ünnepség színhelye volt tegnap, kedden délután a most felépült rókusai pártház. Avatási ünnepséget tartottak a rókusai és móravárosi kommunisták, melyen részt vettek a patronáló üzemek képviselői és a terület tömegszervezeteinek küldöttei. Az ünnepségen ott volt Szabó Sándor, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára is. Balán Miklós, II. kerületi titkár megnyitó szavai után Török József, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára mondott avató beszédet.

Bevezetőjében a megyei és a városi pártbizottság nevében köszöntötte a pártvezetőkhez tartozó kommunistákat. Megállapította, hogy a város egyik legszebb, legkorszerűbb pártháza épült föl Rókus városrészében. Ez a létesítmény jobb körülményeket biztosít a területi munkához, általa javulnak a pártmunka feltételei, igazi műhelymunka lehetősége teremődött meg. Egyre nagyobb jelentőséget tulajdonít és fokozottabb figyelmet fordít a pártvezetés a körzeti pártvezetőkben folyó mozgalmi munkára. Tapasztalt politikai munkások műhelyei ezek a körzeti pártvezetők, olyan kommunisták dolgoznak itt, akiknek élettapasztalatára, munkaszorgalmi tevékenységére, munkájára nagy szükség van társadalmunknak. Török József szövege a körzeti pártmunka konkrét feladatairól is, majd ünnepi beszéde befejező részében a megyei és városi pártbizottságok nevében sok sikert kívánt a rókusai és móravárosi kommunistáknak.

Szövege az avatási ünnepség résztvevőjéhez Hegyesi Péter, a rókusai pártalapszervezet titkára is. Az ünnepi műsorban felléptek a rókusai általános iskola tanulói és

A rókusai pártház homlokzata

Somogyi Károlyné felvételei

Pillanatkép az avatási ünnepségről

énekara. Köszöntötték a kerület kommunistáit a ruhagyár KISZ-fiatlajai. A környezetbe harmonikusan illeszkedő új pártlétesítmény a városi tanáccsal közös beruházással épült. A pártház 16 lakásos tömbhöz kapcsolódik. Rókus városrész fejlődésének ez az újabb, szép bizonyítéka. A ház 380 négyzetméteres al-

területű, 180 négyzetméteres nagyerem mellett 69 négyzetméteres előcsarnokot, klubszobát, irodákat és kiszolgáló létesítményeket foglal magába. Az épületben kapott helyet a II. kerületi pártvezetőség, a rókusai és a móravárosi körzeti pártalapszervezet, valamint a Hazafias Népfőnt rókus-móravárosi körzeti bizottsága.

Faluvégi Lajos római tárgyalásai

Dr. Faluvégi Lajos pénzügyminiszter, aki hivatalos látogatáson tartózkodik Romániában, kedden megbeszélést folytatott Gaetano Stamma-ti olasz kincstárügyi miniszterrel, ezt megelőzően pedig Guido Carlival, a Confindustria (ipari vállalkozók szövetsége) elnökével tárgyalt.

Mindkét eszmecsere a magyar-olasz gazdasági és pénzügyi kapcsolatok kérdéseiről volt szó: kölcsönös elkötelezésről és lehetőségekről e kapcsolatok bővítésére, közös vállalkozásokról és a vállalatok közötti ipari együttműködés fokozásáról, többek között együttműködési lehetőségeiről a harmadik országok piacán. Javaslatok hangzottak el a szélesebb körű gazdasági együttműködéshez szükséges pénzügyi eszközök megteremtésére. A felek véleményét cserélték a nemzetközi pénzügyi rendszer időszaki kérdéseiről is.

A nyílt légkörben folyt és kölcsönösen hasznosnak ítélt megbeszéléseken részt vett Fekete János, a Magyar Nemzeti Bank elnökhelyettese és Palotás Rezső római magyar nagykövete is.

Magyar-vietnami árucseré

Kedden elutazott hazánkba Nguyen Van Dao, a magyar-vietnami gazdasági és műszaki-tudományos együttműködési bizottság vietnami tagozatának elnökhelyettese, külkereskedelmi miniszterhelyettes, aki a kormányközi bizottság hatodik ülés-

szakának előkészítéséről tárgyalt, és aláírta a magyar-vietnami 1977. évi árucserre-forgalmi és fizetési jegyzőkönyvet.

A vietnami vendéget fogadta Borbándi János, a Minisztertanács elnökhelyettese.

Előkészületek a zárszámadásra

Számviteli dolgozók értekezlete Szegeden

Tegnap, január 11-én, kedden egész napos értekezletet tartottak a megye közös gazdaságainak, szakszövetkezeteinek főkönyvelői, üzembiztosai és a számviteli dolgozók Szegeden, a Tisza szálló konferenciatermében. A tanácskozási és a konzultációs Kálmán János, a TESZÖV titkárhelyettese vezette.

Dr. Kakuszi László, a Csongrád megyei pártbizottság osztályvezető-helyettese kiemelte a megyei pártbizottság határozatából a legfontosabb összefüggéseket, ismertette az 1977. évi feladatokat és a zárszámadásokra való felkészülést, továbbá az ideai termelési, pénzügyi tervek készítésének fontosságát. Faragó János, a PM Bevételi Főigazgatóság Csongrád megyei hivatalának osztályvezetője az 1975. évi mérlegbeszámoló készítésénél tapasztalt hibákról tartott vitaindítót, elemezve az elke-

rülendő fogyatékososságokat, majd az 1976. évi pénzügyi vizsgálatok tapasztalatairól szövege. Czeiter András, a PM számviteli szervezési főosztályának főelőadója az 1976. évi zárszámadás módosításával kapcsolatos változásokról beszélt, hogy Csongrád megye mezőgazdasági szövetkezeteiben, szakszövetkezeteiben időben és a rendelkezések megfelelően készüljenek el a gazdálkodási mérlegek.

A nagy érdeklődéssel várt előadásokat (170-en jelentek meg) igen élénk konzultáció követte. A tavaly végzett munka értékelését a megyei pártbizottság gazdaságpolitikai állásfoglalása már körvonalazta. A fejlődés különböző tendenciáit pontosan megítélte és kijelölte az ideai feladatokat. Kétségtelen, próbára tevő esztendő áll a me-

Jövők és menők

Évekkel ezelőtt történt, egyik községünk művelődési házában új igazgatója azt kérte, lovat adjanak alá. Lóháton jobban tudná járnai a környéket, lóhátról nézve jobban tud kapcsolatot tartani az emberekkel. Balga hit volt, a ló elmaradt, az igazgató elköltözött a faluból, közel másfél éves tengődés után.

Máig rágom magamban az ötletet. A falu túlsó végén csak kinéztek volna az emberek az utcára, és ha ott látják Szürkét, zabostarisznyával, a művelődési ház kilincséhez kötve, örömmel vitték volna a hírt utcahosszat; mehetünk immár művelődni, fergeteggel versenyt vágató igazgatónk megtért már. Hosszú gyökeret eresztett szegényben a romantika, munkálkodásáról egyéb lényegeset nem őriz a krónika. Neki kétszer örült a falu: amikor jött és amikor elment.

Egyik, igen szépen gyarapodó falunk fő állású népművelője hónapokkal ezelőtt fölmondott. Sok évig kormányozta a művelődési házat, nála külön embert ezen a poszton a mi környékünkön keveset találunk. Úgy tudom, megsértődött. Hosszú, hosszú évek után összesen száz forinttal akarták fölemelni a fizetését. Ha csak ennyit érdekel, ez sem kell, mondta, és visszament tanítani. Ott is szükség van rá, emitt sem tudták meg pótolni, némi tiszteletdíjas kiegészítésért két teljes embernek való munkát végez. Ámbár, nem látják, hogy másként zajlana az élet a művelődési házból, előre tudni lehet, ezt a feszített munkát sokáig nem bírja.

Harmadik embert is mondhatnék, negyediket is, sokadikát is. Nagy pénzen épített, bővített és fenntartott művelődési házaik igen sokszor üresen állnak. Az egyik álláspont szerint azért, mert nincs elegendő pénz az egészséges működésre. Nem kimondottan népművelői munkával kell megkeresniük a pénzt fűtésre, világításra, klubvezető tiszteletdíjára, igazgató fizetésére, de egyre nehezebb ez is. Aki ezt tartja az okok között az elsőnek, a maga szempontjából igazza van. Hiszen a példaként említett második ember is a pénz miatt sértődött meg.

Mondhatnánk az anyagi elméletét keresztező más példákat is. Olyan megszólítottól is tudunk, aki a föld alól is teremt pénzt, ha nélküle nem boldogulhat, de erős hitét, hogy neki az emberek szellemi gyarapodását segítenie kell, föl nem adja. És olyanról is, akinek számszámra adhatná a pénzt az állam, csak hiábavalóságra költene, hiszen amit terjeszteni akar, az neki sincs.

Nemrég hallottam, megyénkben sok művelődési ház igazgatója adta be fölmondását, vagy kérte áthelyezését. Önmagában ez a hír se nem rossz, se nem jó. Egyszemélyes ítélettel mondom, akikről szó van, mindenképp nem kár. Volt köztük olyan, aki lovat ugyan nem kért, de ezt is így kellene inkább mondanunk; meg lovat se kért. Olyan, aki viszonylag hosszú pályafutásával csak azt erősítette, nem lett volna szabad erre a pályára lépnie. Végül meggyőzte magát, és elment.

Szóljon az ének azonban azokért, akik hittel dolgoztak és eredménnyel. Van, aki azt mondja, könnyebb volt régen katonát fogni, kötéllal, mint most becsalni valakit a művelődési házba. Változnak szokásaink, otthonulok lettünk, ha van egyáltalán időnk otthon ülni. Változnak az igények is. Ami tegnap újdonság volt és a világ végére is elmentünk volna érte, ma csak legyintünk rá egyet. Ide kell az igazi népművelő, aki kitalálja, mire van még szükségünk, és a csalogatót is talál hozzá.

Bárki mondhatná, fölösleges ez a beszéd, hiszen jó szék betöltetlenül úgyse marad. Elment a népművelő, jön a népművelő.

Vegyük azt az esetet, amikor valóban jó jön helyette. Két gondolat ugrik elő azonnal. Legalább három év kell, amíg mindenfelől tájékozódni tud. Ha valóban szereti a szakmáját, igen nehéz ez a három év. A másik gondolat: arra a megbecsülésre neki is szüksége van, amit elődje nem kapott meg.

Jó ismerős népművelő hajtogatja éveket óta a maga igazát. Gépkocsiját kormányához csak az ülhet, aki ért hozzá, amikor igazgatót fogadunk a művelődési házba, ritkán gondolunk ilyenre. Majd belejön, majd megtanulja... Nincs kritérium, van helyette vélemény: úgy gondolom, ez talán megfelel.

Előbb-utóbb kiderül. Jön az igazgató, beiskolázzák, levelezőként képesítést kell szereznie. Itt is többféle az eshetőség. Az egyik időközben rájön, nem erre a pályára termett, a másik elvégzi és marad, a harmadik elvégzi és elmegy, mert úgy érzi, ő már többre is képes. Az „előbb-utóbb” szemlélet azt jelenti, hogy egy darabig megint nincs jó klub, nincs jó szakkör, egy korosztály megint kiesik abból az áldásból, aminek az osztására nagy pénzekért intézményt szerveztünk. Intézmény van, áldás nincs. Ha jön végre egy valódi buzgalommal megáldott jó ember erre a pályára, az is elkeseredik. Akármit próbál, legyintenek rá. Az előző is akart ilyesmit csinálni, abból se lett semmi. Kezdő embernek közönyből indulni — lecke egy életre.

Mit tehetünk tehát? Ismerjük meg népművelőink valódi munkáját. Ne azt nézzük végre, fölveszi-e a telefont, ha én csöngetek reggel 8-kor, azt inkább, hogy előző este éjjelig dolgozott. Ne azt számoljuk, hogy ő csak tíz jelentést készített, én meg húszat, ne is azt, hogy százan jöttek az előadásra vagy kétszázan, azt inkább, aki ott volt, különben lett-e általa. Ne a művelődési háztól várjuk, hogy több krumplink teremjen — bár szakmai tanfolyamok sokat tehetnek napi gondjaink megoldásáért is —, azt se, hogy a faluban mindenki el tudja járnai az üveges táncot. Tekintsük a művelődési házat szellemi frissítőnek. Olyan intézménynek, amelyik a befelé csukódó kapukat újra meg újra nyitni tudja a fejekben. Önemésztő tüzrel is megáldott-megvert népművelő kell erre a munkára. Annyi megbecsüléssel, amennyit munkája után mindenki megérdemel.

Horváth Dezső

Ülésezik a Textilipari Dolgozók Szakszervezetének vezetősége

Vállalati, üzemi, szakszervezeti titkárok, a központi vezetőség politikai munkatársainak részvételével kedden délelőtt a SZOT székházában megkezdődött a Textilipari Dolgozók Szakszervezetének kétnapos kibővített központi vezetőségi ülése. A gazdag napirendet dr. Bakos Zsigmond könyvnyomipari miniszterhelyettesnek az 1976. évi munkáról és az ideai tervfeladatokról szóló tájékoztatója vezette be. Ebben többek között megállapította, hogy a textilipar a múlt évben a népgazdasági tervvel összhangban, rekonstrukciós programjának célkitűzéseivel lépést tartva fejlődött. Termelési értéke elérte a 40 milliárd forintot, ami növekedést jelent az előző évihez képest.

Dolgozói igényesebb, választékosabb, korszerűbb termékeket állítottak elő, miközben erőteljesen növelték az exportot, ezen belül is

különösen a tőkés kiszállításokat. A vállalatok többségénél a nyereség a vártnál kedvezőbben alakult. Mindennek ellenére azonban a fejlődés üteme elmaradt a népgazdasági tervben előirányozottól. Ebből következően az ideai esztendő főbb célkitűzései is. 1977-ben tovább nőnek a textilipar feladatai, különösen a hatékonyság, a minőségjavítás és a cserearány kedvezőbbé tételével, az új, korszerű gépek és berendezések gazdaságos üzemeltetésével kell biztosítani az ideai évre előírt termelésnövekedés műszaki alapjait, erősíteni kell továbbá a technológiai fegyelmet, javítani az anyag- és készletgazdálkodást és új bérezési rendszerek alkalmazásával ösztönözni a takarékosági intézkedések megvalósítására.